

Udvalgs Betænkning motiveres herved, at „Vedforbringsudgifterne maae blive meget faa, da Dommeren i de fleste Tilfælde allerede i denne sin Egenstab skal have Vedforbring paa de samme Reiser.“ Man er altsaa her gaaet ud fra, at da Fogden, hvis Embede, som ovenfor anført, er lønnet med Sportler, og som derfor skal befordre sig selv, alligevel skal være tilstede i denne sin Egenstab, findes der ikke Anledning til at hde ham noget Vederlag, fordi han fremtidigt vil have at være tilstede som baade Foged og Skriver, men kun i saadanne Tilfælde, hvor han alene bør være tilstede som Skriver.

Landsstthinget har ikke deelt denne Anskuelse, men fundet det billigt at forhøje den samlede Godtgjørelse fra 552 Rd., saaledes som Folkethinget havde vedtaget, til 590 Rd. Folkethinget har imidlertid atter ved den efter Udvalgets Tilbagefødselse fra Landsstthinget fulgte eneste Behandling nedsat Beløbet til 552 Rd., og dets Udvalgs Erklæring over Sagen indeholder en yderligere Motivering heraf, der tildeels er rettet polemisk mod den Betragtning, der har gjort sig gjældende i Landsstthinget. Man kan ikke undlade herved at beklage, at der ikke tidligere har været nedsat et Udvalg i Landsstthinget, da dets Betænkning vilde have afgivet flere Støttepunkter under Fremstillingen af Folkethingets afvigende Anskuelse, end der kan have i Thingets Forhandlinger alene. Efter at have omtalt nogle i Landsstthinget faldne Øtringer, erindrer Erklæringen om, at det er Forfædresfogedens Pligt at befordre sig selv paa Embedsreiser, saalænge han lønnes med Sportler, og gjør opmærksom paa, at man, under Bestemmelsen af Contoirudgifter, ved Siden af at undersøge de særlige Forhold ved det enkelte Embede maa lægge en afgjørende Vægt paa, hvad der er bestemt som Vederlag for Contoirudgifter for andre Embeder af omtrent lige Folketal og Udstrækning samt under iøvrigt lignende Billaar. Til Sammenligning anføres derefter, hvad der er bestemt som Vederlag for Contoirudgifter for 5 Skriverembeder, der ere blevne forenede med Fogedembeder, ligesom der opgives disse Embeders Folketal og Areal.

Udvalget skal herved i Almindelighed bemærke, at en Sammenligning imellem forskellige Embeder med særligt Hensyn til de i samme

forefaldende Embedsreiser ikke kan blive staaende ved Folketal og Areal alene, da flere andre Momenter, saasom Jurisdictionens Form, Embedsholigens Beliggenhed, Stovenes Størrelse, om Selveiendom eller Fæste er fremherskende osv., her komme væsentlig i Betragtning. Af de nævnte 5 Embeder synes det første, Embedet paa Møen, med størst Ret at opfordre til Sammenligning. Det er noget mindre end Embedet paa Langeland, men begge Embeder ere i Loven af 19de Februar 1861 henførte til samme Klasse. Da der ifølge Folkethingets Udvalgs Erklæring er tillagt Skriverembedet paa Møen til Contoirudgifter 528 Rd., synes en Sammenligning virkelig at maatte lede til den Slutning, at 552 Rd. for Embedet paa Langeland staaer i et passende Forhold. Det er imidlertid af Folkethingets Udvalg overseet, at de Indtægter ved Skriverembedet paa Møen, der directe oppebæres af Embedsmanden, ere 124 Rd. større end den for Embedet bestemte faste Løn, hvorfor dette Beløb er fradraget i det Vederlag for Contoirudgifter, der er fastsat ved Lov af 2den Februar 1866. Dette Vederlag udgjør saaledes i Virkeligheden 652 Rd., eller netop 100 Rd. mere, end der af Folkethinget er bragt i Forslag for Embedet paa Langeland. Da, som allerede anført, det sidstnævnte Embede er baade i Henseende til Folketal og Areal større end Embedet paa Møen, synes en almindelig Sammenligning af Summerne at maatte medføre en endnu større Forøgelse af Contoirholbsvederlaget til Embedet paa Langeland end den, der af Landsstthinget er bragt i Forslag, idet en forholdsmæssig Ansættelse vilde blive omtrent 700 Rd. De andre 4 Embeder afvige saameget i Henseende til Folketal og Areal samt begges indbyrdes Forhold, at en Sammenligning ikke let vil give noget Resultat.

En større Betydning vil det derimod have, hvorledes man i tidligere forekommende Tilfælde har bestemt Reiseudgifterne ved Foreningen af Skriverembeder med Fogedembeder. For to af de i Folkethingets Udvalgs Erklæring anførte Embeders Vedkommende (Nr. 1 og Nr. 4) omhandles ingen Reiseudgifter i de Angivelser af de afgaaede Embedsmænd over deres Contoirudgifter, der indeholdes i Moti-